

τόν δρόμο πού ὡδηγοῦσε στό Νεογέννητο. Ἡ Μπεράνα τοὺς εἶπε ὅτι δὲν ἤξερε καί ἀφοῦ αὐτοὶ ἀπομακρύνθηκαν σκέφτηκε ὅτι αὐτὴ ἡ ἴδια ἤθελε νὰ πᾶν ἕνα δῶρο στό Βρέφος. Καθυστέρησε ὅμως γιὰ νὰ τελεῶση τὸ νοικοκυριό της καί ὅταν ξεκίνησε κανεῖς δὲν εἶχε δεῖ τοὺς Μάγους, οὔτε εἶχε ἀκούσει γιὰ τὸ Παιδί. Γι' αὐτό, ἀκόμα γυρίζει τὸν κόσμο καί τὴν νύκτα τῶν Ἐπιφανείων γλιστρᾶ μέσ' ἀπ' τὶς καμινάδες καί γεμίζει δῶρα τὶς τσέπες τῶν παιδιῶν πού κοιμοῦνται.

Εἶναι πολὺ πιθανὸ ὅτι ἡ συνήθεια τοῦ Χριστουγεννιάτικου δέντρου μᾶς ἦλθε ἀπὸ τὴ Γερμανία. Πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, οἱ Γερμανοὶ στόλιζαν τὰ σπίτια τους τὸν χειμῶνα

βόλος πού κρατᾶει βέργες γιὰ τοὺς ἄτακτους. Πολλὲς χῶρες ἔχουν Χριστουγεννιάτικες ἱστορίες γιὰ ξερά, παγωμένα δέντρα πού ξαφνικά ἀνθίζουν καί φέρνουν καρπὸ τὰ Χριστού-

γεννα. Τὰ κορίτσα στὴν Τσεχοσλοβακία κόβουν καμμιὰ φορὰ ἕνα μικρὸ κλωνάρι κερασιάς καί τὸ βάζουν σὲ ἕνα βάζο μὲ νερό, στὴν ζεστασιά τῆς κουζίνας. Ἄν ἀνθίστη τὴν Παραμονὴ ἢ κοπέλλα θὰ παντρευτῆ τὸ Νέο Ἔτος.

ΜΠΡΑΝΤΥ (ΚΟΝΙΑΚ) 7 ΑΣΤΕΡΩΝ

Ἐνα ἀπὸ τὰ καλύτερα Ἑλληνικά ἀποστάγματα μὲ Διεθνή ἀναγνώριση. Ζητήσατε ἐπιμῶντες ἀπὸ τὸν προμηθευτὴ σας νὰ εἶναι 7 Ἀστέρων τῆς ΑΧΑΪΑ - CLAUSS. Γιὰ ὅλες τὶς γιορτὲς τὸ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ.

Τὸ Ἄστρο τῆς Βηθλεὲμ εἶναι τὸ σύμβολο τῶν Χριστουγέντων στὴν Πολωνία. Τὸ δειπνο τῆς Παραμονῆς ἀρχίζει ὅταν τὰ παιδιά μποροῦν νὰ δοῦν τὸ πρῶτο ἀστὲρι στὸν οὐρανὸ. Ἡ παράδοση λέει ὅτι τὸ δειπνο πρέπει νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ μόνον ἀριθμὸ φαγητῶν καί ζυγὸ ἀριθμὸ καλεσμένων. Στους καλεσμένους συμπεριλαμβάνονται καί τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας πού δὲν εἶ-

ναί παρόντα. Πρὶν ἀρχίσει τὸ φαί, ἡ οἰκογένεια ἀνταλάσσει εὐχές, μὲ πρῶτους τοὺς παπποῦδες καί τελευταῖα τὰ ἐγγόνια. Μετὰ τὸ φαγητὸ ἀνάβουν τὸ δέντρο, τὸ ὁποῖο εἶναι φορτωμένο μὲ στολιδία φτιαγμένα στὸ σπίτι. Γιὰ πολλὲς βδομάδες πρὶν τὰ Χριστούγεννα, ἡ οἰκογένεια ἐτοιμάζει τὰ περίφημα Πολωνέζικα χάρτινα πουλιά, κοκκόρια, λουλοῦδια, μανιτάρια καί ἀγγελάκια. Κολλοῦνε ἐπίσης χάρτινες διακοσμήσεις πάνω σὲ αὐγά, καί φτιάχνουν χάρτινες χρωματιστὲς μπάλλες καί σκατζόχοιρος.

Τὰ Χριστούγεννα στὴ Σουηδία ἀρχίζουν στὶς 13 Δεκεμβρίου, γιορτὴ τῆς Ἁγίας Λουκίας. Αὐτὴ τὴ μέρα οἱ Σουηδοὶ γιορτάζουν ἕνα εἰδικὸ ἔθιμο πού ἀρχισε μὲ τοὺς πρῶτους Βίκινγκ Χριστιανούς. Πολὺ νωρὶς τὸ πρωῒ, ἡ μεγαλύτερη κόρη τῆς οἰκογενείας σηκώνεται καί ντύνεται στὰ κάτωστρα. Στὸ κεφάλι της φορεῖ πράσινο στεφάνι, στὸ ὁποῖο εἶναι στηριγμένα ἀναμμένα κεριὰ πού σχηματίζουν φωτωστότεφανο. Πηγαίνει σὲ κάθε κρεββατοκάμαρα τοῦ σπιτιοῦ μὲ καφε καί γλυκίσματα καί τὴν ἀκολουθοῦν τραγουδώντας ὅλα τὰ νεώτερα παιδιά τῆς οἰκογενείας.

μὲ ἀειθαλῆ δέντρα, σὺν ὑπόσχεση, ὅτι ἡ ζωὴ συνεχιζόταν καί θὰ ξαναρχόταν ἢ Ἄνοιξη στὴ χῶρα. Ὑπάρχει μιὰ περιγραφή, γραμμένη τὸ 1603, ἐνὸς δέντρου στὸ Στροσβούργο πού ἦταν στολισμένο μὲ χάρτινα τριαντάφυλλα, μῆλα καί χρυσομένα δαχτυλίδια. Αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ παλιὰ ἀναφορὰ πού ἔχομε γιὰ τὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο. Τὸ ἔθιμο τῶν δῶρων εἶναι διαφορετικὸ σὲ κάθε περιοχὴ τῆς Γερμανίας. Σὲ μερικὰ μέρη ἡ γιορτὴ ἀρχίζει στὶς 6 Δεκεμβρίου καί τὰ δῶρα δίδονται τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Καμμιὰ φορὰ ὁ Ἅγιος ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δῶρα φέρνει καί τιμωρίες, καί δὲν ἔρχεται πάντα μόνος του, ἀλλὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα τρομερὸ ἀνθρωπάκι πού λέγεται Κνέχτ Ροῦπρεχτ ἢ Πεκτονίλ καί ἀφίνει στὰ σπίτια βέργες γιὰ τοὺς ἄτακτους. Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων τὰ δῶρα τὰ φέρνει ὁ Χριστὸς καί πάντα τὸν βοηθοῦν στρατιῆς ἀπὸ Ἁγγέλους γιὰ νὰ κουβαλήσῃ. Στὴν Τσεχοσλοβακία, ὅπως καί στὶς περισσότερες εὐρωπαϊκὲς χῶρες, τὰ δῶρα δίνονται στὶς 6 Δεκεμβρίου, δηλ. τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὁ καλὸς Ἅγιος μὲ ἄσπρα γάντια, μὲ μῆτρα καί ράσα ἐπισκόπου, μοιάζει μὲ τὸν δικὸ μας Ἀη-Βασίλη κυρίως γιὰτὶ ἔχει κι' αὐτὸς ἄσπρα γένεια καί ἀγαπᾶει τὰ μικρὰ παιδιά. Τὰ παιδιά στὴν Τσεχοσλοβακία πιστεύουν ὅτι ὁ Σβατέζ Μίκουλας κατεβαίνει ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ γλιστρώντας πάνω σὲ ἕνα χρυσοῦ σχοινί. Μαζὶ του εἶναι ἕνας ἄσπρος ἄγγελος πού φέρνει δῶρα γιὰ τὰ καλὰ παιδιά καί ἕνας διά-